

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 13.7.2016
COM(2016) 468 final

2016/0225 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om indførelse af en EU-genbosætningsramme og om ændring af Europa-Parlamentets
og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Unionen arbejder hen imod en integreret, bæredygtig og samlet migrationspolitik, der bygger på solidaritet og en retfærdig ansvarsfordeling, og som kan fungere effektivt både i rolige tider og i krisetider. *Den europæiske dagsorden for migration*¹ danner grundlag for Kommissionens løbende arbejde med at imødegå både de øjeblikkelige og de langsigtede udfordringer, der er forbundet med at sikre en effektiv og overordnet styring af migrationsstrømmene.

Genbosætning af tredjelandsstatsborgere eller statsløse personer er en af de løsninger, der kan tilbydes fordrevne personer med behov for international beskyttelse for at gøre det muligt for dem at rejse lovligt og sikkert til medlemsstaterne og modtage beskyttelse, så længe de har brug for det. Det er også et redskab til international solidaritet og ansvarsdeling med tredjelande, til hvilke eller i hvilke et stort antal personer med behov for international beskyttelse er blevet fordrevet, samt til migrations- og krisestyring.

Genbosætning udgør en integreret del af et større mål om at sikre, at beskyttelse kan tilbydes til de personer, som har brug for det, samtidig med at anvendelsen af de irregulære og farlige migrationsveje, der benyttes for at opnå en sådan beskyttelse, begrænses, således at smuglernetværk ikke kan tjene på det, og udvise solidaritet med lande i regioner, til hvilke eller i hvilke et stort antal personer med behov for international beskyttelse er blevet fordrevet, ved at medvirke til at lette presset på disse lande.

De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge ("UNHCR") anslår, at antallet af mennesker med behov for genbosætning i 2017 vil overstige 1,19 mio. på verdensplan, mens der i 2015 kun blev genbosat ca. 80 000 personer på verdensplan. UNHCR har i de seneste år opfordret Unionen og dens medlemsstater til i højere grad at forpligte sig til at modtage flygtninge gennem bæredygtige genbosætningsprogrammer, bl.a. ved at støtte 2012-kampagnen, der ledes af Den Internationale Organisation for Migration ("IOM") og fem ikkestatslige organisationer, som er aktive inden for beskyttelse af flygtninge, for at genbosætte 20 000 mennesker hvert år inden 2020².

Som bebudet i *Kommissionens meddelelse af 6. april 2016 om en reform af det fælles europæiske asylsystem og om fremme af lovlige migrationsveje til Europa*³ sigter Kommissionen mod at skabe en mere struktureret, harmoniseret og permanent ramme for genbosætning i EU, der bygger på eksisterende erfaringer. Der er behov for en sådan ramme for genbosætningsbestrebelse i Unionen, da den nuværende mangel på en mere robust og kollektiv tilgang til genbosætning for hele Unionen forhindrer Unionen i at nå sine politiske mål. Selv om der i mange år har fundet genbosætning sted i EU, har alle initiativer hidtil

¹ COM(2015) 240 final.

² Amnesty International, CCME, ECRE, ICMC og Save Me.

³ COM(2016) 197 final.

været enten en sammensætning af nationale eller multilaterale programmer eller organiseret ad hoc.

Inden for rammerne af Den Europæiske Flygtningefond og senere Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden er flere aspekter af genbosætning blevet vedtaget på EU-plan med henblik på at skabe målrettede finansielle incitament, navnlig gennem fælles prioriteringer for genbosætning. Dette blev suppleret af praktisk samarbejde mellem medlemsstaterne, herunder gennem Det Europæiske Asylstøttekontor ("EASO") og det europæiske netværk for genbosætning (European Resettlement Network).

Med udgangspunkt i de eksisterende initiativer vedrørende genbosætning og indrejse af humanitære årsager inden for rammerne af Unionen samt de erfaringer, der er høstet gennem nationale genbosætningsprogrammer, tager dette lovgivningsforslag sigte på at fastlægge en EU-genbosætningsramme med det formål at fremme Unionens politik vedrørende genbosætning og indføre en fælles og harmoniseret tilgang med en ensartet procedure. Det ville mindske forskellene mellem den nationale genbosætningspraksis og sætte Unionen i en stærkere position i forhold til at nå sine politiske mål også på verdensplan. Unionen bør være i stand til at tale med én stemme i de internationale fora, give et samlet tilsagn om at bidrage til globale genbosætningsinitiativer og derved skabe mere synlighed omkring EU's indsats for at overbevise EU's internationale partnere om at påtage sig deres del af ansvaret, samtidig med at medlemsstaternes kollektive genbosætningsbestræbelser gradvis optrappes.

Forslaget tager navnlig sigte på: at skabe en fælles tilgang til sikker og lovlig indrejse i Unionen for tredjelandsstatsborgere med behov for international beskyttelse og dermed også beskytte dem mod udnyttelse af netværk til smugling af migranter, der bringer deres liv i fare i deres forsøg på at nå Europa, at bidrage til at mindske presset fra spontan indvandring på medlemsstaternes asylsystemer, at gøre det muligt at dele ansvaret for beskyttelsen med lande, til hvilke eller i hvilke et stort antal personer med behov for international beskyttelse er blevet fordrevet, og bidrage til at lette presset på disse lande og at yde et fælles EU-bidrag til de globale genbosætningsbestræbelser.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forslaget er i overensstemmelse med og supplerer følgende initiativer vedrørende genbosætning og indrejse af humanitære årsager på EU-plan.

Den 20. juli 2015 vedtog repræsentanter for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, konklusioner⁴ om at genbosætte 22 504 personer med et klart behov for beskyttelse gennem multilaterale og nationale ordninger, sammen med associerede stater, baseret på *Kommissionens henstilling om en EU-ordning for genbosætning*⁵ om at genbosætte 20 000 personer. Kommissionen rapporterer regelmæssigt om gennemførelsen af disse konklusioner, navnlig gennem sine rapporter om omfordeling og genbosætning⁶.

⁴ 11097/15.

⁵ C(2015) 3560 final

⁶ Reference til rapport, der skal vedtages den 13. juli.

Den 15. december 2015 vedtog Kommissionen en *henstilling om en frivillig ordning med Tyrkiet om indrejse af humanitære årsager*⁷ med henblik på at skabe solidaritet og ansvarsdeling med Tyrkiet for at beskytte de personer, som er blevet fordrevet til Tyrkiet på grund af konflikten i Syrien, og mange af dens elementer indgik i gennemførelsen af erklæringen fra EU og Tyrkiet af 18. marts 2016. Det blev aftalt i erklæringen fra EU og Tyrkiet, at for hver syrer, der sendes tilbage til Tyrkiet fra de græske øer, vil en anden syrer fra Tyrkiet blive genbosat i EU under hensyn til FN's sårbarhedskriterier.

Den 21. marts 2016 fremsatte Kommissionen et forslag til Rådets afgørelse om ændring af Rådets afgørelse (EU) 2015/1601 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland på området international beskyttelse⁸. Dette forslag gør det muligt for medlemsstaterne at stille 54 000 pladser, der oprindeligt var afsat til omfordeling, til rådighed med henblik på at tage imod syrere fra Tyrkiet via genbosætning, indrejse af humanitære årsager eller andre former for lovlige migrationsveje. Medlemsstaterne vil derfor kunne fratrække det antal syrere fra Tyrkiet, som genbosættes i deres område, fra det antal ansøgere, der skal omfordeles. Disse tal skal lægges til de forpligtelser, der skal opfyldes i henhold til konklusionerne om genbosætning af 20. juli 2015.

Den forordning, der foreslås, udgør en væsentlig del af det fælles europæiske asylsystem og er fuldt ud i overensstemmelse med den første pakke af lovgivningsforslag om en reform heraf, der blev fremsat den 4. maj 2016, herunder forslag til omarbejdning af Dublin III-forordningen⁹, omarbejdning af Eurodacforordningen¹⁰ og et forslag om Den Europæiske Unions Asylagentur¹¹ såvel som den anden pakke af lovgivningsforslag, der omfatter reformen af direktivet om asylprocedurer¹², direktivet om modtagelsesforhold¹³ og kvalifikationsdirektivet¹⁴.

Den mekanisme, som skal sikre en retfærdig fordeling, jf. forslaget til en reform af Dublin III-forordningen, vil indregne det antal personer med behov for international beskyttelse, som medlemsstaterne reelt har genbosat. Ved beregningen af den korrigerende fordelingsmekanisme vil antallet af genbosatte personer blive lagt til antallet af ansøgninger om international beskyttelse. Derved anerkendes vigtigheden af indsatsen for at sikre lovlige og sikre migrationsveje til Europa.

For at sikre overensstemmelse med asylreglerne bør personer, der er udvalgt til genbosætning, tildeles international beskyttelse. Bestemmelserne om indholdet af international beskyttelse, der er indeholdt i asylreglerne, bør derfor finde anvendelse, når genbosatte personer befinder sig på medlemsstaternes område. Det ville desuden være hensigtsmæssigt at ændre forordning xxxx/xx/EU [ny omarbejdet Eurodacforordning], så det sikres, at medlemsstaterne kan lagre

⁷ C(2015) 9490.

⁸ COM(2016) 171 final.

⁹ COM(2016) 270 final.

¹⁰ COM(2016) 272 final.

¹¹ COM(2016) 271 final.

¹² COM(2016) xxx final.

¹³ COM(2016) xxx final.

¹⁴ COM(2016) xxx final.

data om genbosatte personer i Eurodacsystemet, hvis de behandles som ansøgere om international beskyttelse, selv om de ikke har indgivet ansøgning om international beskyttelse i medlemsstaterne. Det ville give medlemsstaterne mulighed for at spore genbosatte personers eventuelle sekundære bevægelser fra genbosætningsmedlemsstaten til andre medlemsstater.

[Den Europæiske Unions Asylagentur] vil spille en rolle for gennemførelsen af genbosætningsrammen, da medlemsstaterne vil kunne anmode agenturet om bistand i forbindelse med koordinering af det tekniske samarbejde og fremme af deling af infrastruktur i overensstemmelse med forslaget om oprettelse af Den Europæiske Unions Asylagentur.

Om genbosætningen lykkes eller ej, afhænger også af, at der på et tidligt tidspunkt sker en effektiv og vellykket integration af genbosatte personer. *Handlingsplanen om integration af tredjelandssstatsborgere*¹⁵, der blev fremsat den 7. juni 2016, vil også bidrage hertil. Blandt de prioriterede foranstaltninger omfatter planen foranstaltninger forud for afrejsen og ankomsten, der er målrettet såvel dem, der kommer fra tredjelande, som det modtagende samfund. Sådanne foranstaltninger kan gavne de enkelte personer, uanset deres grunde til at rejse lovligt til EU, men kan især være vigtige for at forberede genbosætningen af personer med behov for beskyttelse.

Denne forordning bør anvendes med forbehold af direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.

Det er af afgørende betydning, at forskellige politikker og værktøjer mobiliseres, så EU's diplomatiske, tekniske og finansielle samarbejde med tredjelande om migrationsstyring intensiveres. Som bebudet i *Kommissionens meddelelse om oprettelsen af en ny ramme for partnerskaber med tredjelande som led i den europæiske dagsorden for migration*¹⁶ vil Unionen søge at indgå partnerskaber med centrale tredjelande, som er oprindelses- og transitlande, gennem et sammenhængende og skræddersyet engagement, hvor Unionen og dens medlemsstater handler på koordineret vis. Denne partnerskabsramme bør bl.a. øge støtten til dem, der har behov for beskyttelse i deres oprindelses- og transitlande, og skabe reelle muligheder for genbosætning i Unionen for at modvirke irregulære og farlige rejser og redde liv. Dette lovgivningsforslag sender et klart signal om Unionens vilje til at hjælpe lande, der er underlagt det hårdeste migrationspres, og forhindre folk i at begive sig ud på farlige rejser ved at tilbyde alternative lovlige migrationsveje.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Dette forslag er i overensstemmelse med den helhedsorienterede langsigtede politik for bedre migrationsstyring, som Kommissionen har fastlagt i *Den europæiske dagsorden for migration*, og hvori formand Junckers politiske retningslinjer omsættes til en række sammenhængende og gensidigt styrkende initiativer baseret på fire søjler. Disse søjler består i at mindske incitamentet til irregulær migration, sikre de ydre grænser og redde liv, føre en stærk asylpolitik og fastlægge en ny politik for lovlig migration.

¹⁵ COM(2016) 377 final.

¹⁶ COM(2016) 385 final.

Dette forslag, som yderligere gennemfører målsætningen om at styrke Unionens asylpolitik, bør ses som en del af en bredere politik på EU-plan om at opbygge et stærkt og effektivt system med henblik på en fremtidig bæredygtig migrationsstyring.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Dette forslag er en del af de foranstaltninger, der udgør det fælles europæiske asylsystem. Forslaget sigter mod at bidrage til at styre tilstrømningen af tredjelandstatsborgere eller statsløse personer, der ansøger om international beskyttelse, ved at tilbyde lovlige migrationsveje til at opnå international beskyttelse i partnerskab og samarbejde med tredjelande. Forslaget har til formål at opstille en EU-genbosætningsramme med fælles procedurer for, at tredjelandstatsborgere eller statsløse personer med behov for international beskyttelse, som kommer fra et bestemt tredjeland, til hvilket eller i hvilket de er blevet fordrevet, kan indrejse på medlemsstaternes område med henblik på at tilbyde dem international beskyttelse. Forslaget er derfor baseret på artikel 78, stk. 2, litra d) (fælles procedurer) og litra g) (partnerskab og samarbejde med tredjelande), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Det fremgår af dette retsgrundlag, at det er den almindelige lovgivningsprocedure, der finder anvendelse.

• Variabel geometri

I overensstemmelse med bestemmelserne i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten, deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til tredje del, afsnit V, i traktaten. Det Forenede Kongerige og Irland kan inden tre måneder efter, at et forslag eller initiativ er blevet fremsat, meddele Rådet, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af de foreslåede foranstaltninger, eller på ethvert tidspunkt efter dets vedtagelse meddele, at de accepterer den pågældende foranstaltning.

I overensstemmelse med bestemmelserne i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til tredje del, afsnit V, i traktaten. Danmark kan til enhver tid i overensstemmelse med sine forfatningsmæssige bestemmelser underrette de øvrige medlemsstater om, at det ønsker fuldt ud at gennemføre alle relevante foranstaltninger vedtaget på grundlag af afsnit V i traktaten.

Det Europæiske Fællesskab har indgået aftaler med Island, Norge, Schweiz og Liechtenstein om deres tilslutning til "Dublin-/Eurodacreglerne". Dette forslag udgør ikke en videreudvikling af "Dublin-/Eurodacreglerne", og de associerede stater er derfor ikke forpligtet til at underrette Kommissionen om deres accept af denne forordning, når den vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet. De associerede stater kan dog beslutte at deltage frivilligt i den EU-genbosætningsramme, der er fastlagt i denne forordning.

- **Nærhedsprincippet**

En vis harmonisering af medlemsstaternes praksis med hensyn til genbosætning gør det mere sandsynligt, at personer, der er berettiget til genbosætning, ikke vil nægte at blive genbosat i én medlemsstat frem for en anden. En sådan harmonisering vil også øge Unionens samlede indflydelse i forhold til tredjelande i forbindelse med strategiske og politiske drøftelser og ansvarsdeling med tredjelande, til hvilke eller i hvilke et stort antal personer med behov for international beskyttelse er blevet fordrevet. Disse mål kan ikke i tilstrækkelig grad opnås af medlemsstaterne alene, men kan som følge af EU-genbosætningsrammens omfang og virkning bedre opnås på EU-plan.

- **Proportionalitetsprincippet**

Et forslag i form af en forordning og indholdet heri går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå forslaget mål, nemlig a) at mindske forskellene mellem national praksis og nationale procedurer for genbosætning, b) at sikre, at tredjelandsstatsborgere eller statsløse personer med behov for international beskyttelse lovligt og sikkert kan indrejse på medlemsstaternes område, c) at bidrage til at reducere risikoen for en stor tilstrømning af tredjelandsstatsborgere eller statsløse personer til medlemsstaternes område og dermed mindske presset på medlemsstaternes asylsystem fra de personer, der spontant ankommer, d) at give udtryk for solidaritet med landene i de regioner, til hvilke eller i hvilke et stort antal personer med behov for international beskyttelse er blevet fordrevet, ved bidrage til at lette presset på disse lande, e) at bidrage til at opnå Unionens udenrigspolitiske mål ved at øge Unionens mulighed for at påvirke disse lande og f) effektivt at bidrage til globale genbosætningsinitiativer ved at tale med én stemme i internationale fora og med tredjelande.

Indholdet bygger på medlemsstaternes erfaringer med genbosætningsinitiativer inden for EU's rammer og gældende praksis for genbosætning, navnlig de operative standardprocedurer for gennemførelsen af genbosætningsordningen med Tyrkiet, som fremgår af EU's og Tyrkiets erklæring af 18. marts 2016.

- **Valg af retsakt**

Der er valgt en forordning for at opnå en grad af konvergens for genbosætningsproceduren, der svarer til graden af konvergens for asylproceduren, for hvilken der også foreslås en forordning. Samtidig med at en forordning bygger videre på medlemsstaternes gældende genbosætningspraksis, især de operative standardprocedurer for gennemførelsen af genbosætningsordningen med Tyrkiet, som fremgår af erklæringen af 18. marts 2016, giver den mulighed for at opnå en højere grad af konvergens mellem disse genbosætningspraksisser end et direktiv, som ikke er umiddelbart gældende, og som lader det være op til medlemsstaterne at bestemme form og metode. Denne højere grad af konvergens vil give mulighed for flere synergier i gennemførelsen af EU-genbosætningsrammen og bidrage til at modvirke, at personer, der er berettigede til genbosætning, afviser at blive genbosat i en bestemt medlemsstat samt til at undgå sekundære bevægelser af genbosatte personer. De årlige EU-genbosætningsplaner og de målrettede EU-genbosætningsordninger, der er afgørende for den praktiske gennemførelse af EU-genbosætningsrammen, forventes desuden at blive

vedtaget af EU-institutionerne, for hvilke en forordning er det mest hensigtsmæssige instrument.

3. RESULTAT AF HØRINGER AF BERØRTE PARTER

Der blev afholdt høringer af medlemsstaterne og de associerede stater samt FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR), Den Internationale Organisation for Migration (IOM) og EASO under det sjette forum om genbosætning og omfordeling den 6. april 2016. Disse berørte parter blev hørt på grundlag af et debatoplæg, som var blevet sendt til dem forud for mødet.

Alle de berørte parter var enige om behovet for en øget indsats for at tilbyde sikre og lovlige migrationsveje med henblik på international beskyttelse i EU, hvilket ville gøre de farlige og irregulære indrejser unødvendige. Mange af de berørte parter fremhævede Unionens forpligtelse til at påtage sig en synlig rolle i forbindelse med de globale genbosætningsbestræbelser og behovet for bedre koordinering af medlemsstaternes genbosætningsbestræbelser.

Mens nogle slog til lyd for en retligt bindende ramme med deltagelse af alle medlemsstater på grundlag af et fælles tilsagn om genbosætning og ansvarsdeling mellem medlemsstaterne baseret på en fair fordelingsnøgle, var andre mere stemt for et frivilligt tilsagn fra medlemsstaterne.

Der var en fælles erkendelse af, at genbosætning i nogle tilfælde kan bruges til at opnå indflydelse i strategiske og politiske drøftelser med tredjelande, eventuelt også gennem målrettede og skræddersyede strategier.

En række berørte parter henviste til drøftelserne om de operative standardprocedurer, der styrer gennemførelsen af genbosætningsordningen med Tyrkiet, jf. EU's og Tyrkiets erklæring af 18. marts 2016, og overvejede muligheden for, at flere af dens elementer kan medtages i en fælles EU-tilgang til genbosætning. Selv om en række medlemsstater gik ind for muligheden for at dele infrastruktur og anvende fælles udvælgelsesmissioner for at reducere omkostningerne, var de fleste imod fælles ordninger, også med hensyn til sikkerhedskontrol.

Mange berørte parter understregede UNHCR's særlige rolle i processen, navnlig dens rolle med hensyn til identifikationen af de personer, der er berettiget til genbosætning. Der blev også bakket op om muligheden for, at andre aktører, såsom EASO og IOM, kan spille en vigtig rolle for den praktiske gennemførelse.

Alle medlemsstater understregede vigtigheden af EU-finansiering for at støtte genbosætningsbestræbelserne.

• Grundlæggende rettigheder

Dette forslag berører ikke retten til asyl og beskyttelse mod refoulement i henhold til artikel 18 og 19 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret"). Ved udformningen af EU-genbosætningsrammen er der taget behørigt hensyn til behovet for at fremme og respektere barnets rettigheder, retten til familieliv og retten til beskyttelse af

personoplysninger, som er sikret ved henholdsvis artikel 24, 7 og 8 i chartret, og især ved fastlæggelsen af udvælgelseskriterierne for genbosætning i henhold til forslaget artikel 5 og genbosætningsproceduren i henhold til forslaget artikel 10 og 11.

I denne sammenhæng lægges der særlig vægt på de rettigheder og principper, der er nedfældet i FN's konvention om barnets rettigheder, ved gennemførelsen og anvendelsen af denne forordning og de delegerede retsakter, der vedtages på grundlag heraf.

Ligeledes bør der i lyset af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen) anlægges en kønsbevidst tilgang ved fortolkningen og anvendelsen af denne forordning.

Forslaget fastholder også de generelle principper om ligestilling og ikkeforskelsbehandling, i og med at det indeholder et udtrykkeligt forbud mod forskelsbehandling fra medlemsstaternes side, herunder på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering, når der tages højde for sociale eller kulturelle bånd eller andre egenskaber, der kan lette integrationen i den deltagende medlemsstat. Dette berører ikke tilfælde, hvor en forskellig behandling er nødvendig for anvendelsen af en målrettet EU-genbosætningsordning og udvælgelseskriterierne i artikel 5, litra a) og b).

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

For hver genbosat person vil de medlemsstater, som deltager i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af asyl-, migrations- og integrationsfonden, i henhold til dette forslag være berettiget til 10 000 EUR fra Unionens budget. Det maksimale samlede antal personer, der hvert år skal genbosættes i Unionen, vil blive fastlagt ved Rådets gennemførelsesretsakter om fastsættelse af årlige EU-genbosætningsplaner.

Regnskabsåret 2017 bør betragtes som et overgangsår mellem genbosætningsordningen, der gennemføres i henhold til konklusionerne af 20. juli 2015 med henblik på sammen med de associerede stater at genbosætte 22 504 personer med et klart behov for beskyttelse gennem multilaterale og nationale ordninger, og dette forslags ikrafttræden. Virkningerne for budgettet for 2017 skulle derfor blive mindre end for de efterfølgende år.

5. ANDRE FORHOLD

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

I forslaget fastlægges en **EU-genbosætningsramme** for den årlige genbosætning af et vist antal tredjelandstatsborgere eller statsløse personer på medlemsstaternes område.

Det har til formål at gøre det muligt for Unionen at sikre tredjelandstatsborgere eller statsløse personer med behov for international beskyttelse en lovlig og sikker indrejse, bidrage til at mindske risikoen for omfattende irregulær tilstrømning af tredjelandstatsborgere eller

statsløse personer med behov for international beskyttelse til medlemsstaternes område og bidrage til internationale genbosætningsinitiativer.

De afgørende elementer i rammen, såsom indførelsen af fælles EU-regler om indrejse for tredjelandstatsborgere gennem genbosætning, herunder reglerne om kriterier for at komme i betragtning og udelukkelsesgrunde, standardprocedurerne for alle faser i genbosætningsprocessen, den status, der gives genbosatte personer, beslutningsprocedurerne med henblik på at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af rammen og den finansielle støtte til medlemsstaternes genbosætningsbestræbelser, er anført i lovgivningsforslaget. Gennemførelsen heraf vil omfatte fastsættelsen af årlige genbosætningsplaner ved Rådets gennemførelsesretsakter og vedtagelsen af målrettede EU-genbosætningsordninger ved Kommissionens gennemførelsesretsakter.

De vigtigste elementer i forslaget er:

– **Genbosætning**

Ved genbosætning forstås det at give tredjelandstatsborgere med behov for international beskyttelse, der er blevet fordrevet fra eller i det land, hvor de er statsborgere, indrejse på medlemsstaternes område med henblik på at give dem international beskyttelse. Det samme gælder for statsløse personer med behov for international beskyttelse, der er blevet fordrevet fra eller i det land, hvor de tidligere havde deres sædvanlige opholdssted.

– **Regioner eller tredjelande, hvorfra genbosætning kan finde sted**

I gennemførelsesretsakterne om målrettede EU-genbosætningsordninger og de årlige EU-genbosætningsplaner skal Kommissionen og Rådet ved angivelse af de regioner eller tredjelande, hvorfra genbosætningen skal finde sted, tage hensyn til en række faktorer vedrørende situationen for personer med behov for beskyttelse, de lande, hvorfra genbosætning bør finde sted, og antallet af personer med behov for international beskyttelse, der er fordrevet til eller i specifikke områder eller tredjelande. Et effektivt samarbejde mellem EU og tredjelande på migrations og asylområdet vil være et vigtigt element, som Kommissionen vil basere sin afgørelse på. Et sådant samarbejde bør afspejles i tredjelandenes bestræbelser på at reducere antallet af tredjelandstatsborgere og statsløse personer, som på irregulær vis krydser EU's grænser fra deres område, deres samarbejde med Unionen om tilbagetagelse og tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse personer med ulovligt ophold på medlemsstaternes område, og øge deres kapacitet til at modtage og beskytte personer med behov for international beskyttelse, herunder gennem udvikling af et effektivt asylsystem.

– **Personer, der skal genbosættes**

Dette lovgivningsforslag indeholder kriterier for at komme i betragtning (artikel 5) og udelukkelsesgrunde (artikel 6) for personer, som kan være omfattet af genbosætning. Begge bestemmelser skal overholdes i tillæg til kravet om, at personen er omfattet af anvendelsesområdet for hver enkelt målrettet EU-genbosætningsordning vedtaget ved Kommissionens gennemførelsesretsakt. Forslaget giver ikke en ret til indrejse på medlemsstaternes område med henblik på at blive indrømmet international beskyttelse.

a) Kriterier for at komme i betragtning

Der gives mulighed for genbosætning for de tredjelandstatsborgere eller statsløse personer, der er blevet fordrevet ikke kun til et andet land, men også i deres eget land på grund af en velbegrundet frygt for forfølgelse eller vægtige grunde til at antage, at de vil blive udsat for en reel risiko for at lide alvorlig overlast.

Personer, der hører ind under mindst én af følgende kategorier af sårbare personer – udsatte kvinder og piger, udsatte børn og unge, herunder uledsagede børn, personer, der har været udsat for vold og/eller tortur, herunder på grund af deres køn, personer med behov for medicinsk behandling eller med handicap, personer med juridiske og/eller fysiske beskyttelsesbehov og personer, som socioøkonomisk set er sårbare – er berettigede til genbosætning inden for rammerne af de målrettede EU-genbosætningsordninger. Personer med familiemæssig tilknytning til tredjelandstatsborgere eller statsløse eller unionsborgere, der opholder sig lovligt i en medlemsstat, eller som forsørges af dem, er også berettigede. Medtagelsen af personer, som socioøkonomisk set er sårbare, og personer, som har familiebånd, udvider de klassiske kategorier for genbosætning, der normalt anvendes efter henvisning fra UNHCR, og følger den fremgangsmåde, der er aftalt i de operative standardprocedurer for gennemførelsen af genbosætningsordningen med Tyrkiet, som fremgår af EU's og Tyrkiets erklæring af 18. marts 2016.

b) Udelukkelse

Medlemsstaterne bør ikke genbosætte tredjelandstatsborgere eller statsløse, som ikke opfylder kriterierne for genbosætning, eller som er omfattet af en obligatorisk udelukkelsesgrund.

De obligatoriske udelukkelsesgrunde omfatter: a) udelukkelsesgrundene i kvalifikationsforordningen¹⁷ – de udelukkelsesgrunde, der gælder for personer, som ellers er berettigede til subsidiær beskyttelse, gælder også for personer, der anerkendes som flygtninge, b) begrundelserne for nægtelse af indrejse ved grænsen¹⁸ og c) begrundelserne for ikke at forlænge eller for at inddrage en opholdstilladelse i overensstemmelse med kvalifikationsforordningen.

Personer, der er indrejst på irregulær vis, har opholdt sig ulovligt eller har forsøgt at indrejse på irregulær vis på medlemsstaternes område i løbet af de seneste fem år forud for genbosætningen, er ligeledes udelukket. Personer, der skal udelukkes fra genbosætning, omfatter også dem, som allerede er genbosat i en anden medlemsstat under en målrettet EU-genbosætningsordning eller i forbindelse med gennemførelsen af Unionens nuværende genbosætningsinitiativer. Udelukkelse finder også anvendelse på tredjelandstatsborgere og statsløse personer, som en medlemsstat i de sidste fem år forud for genbosætningen har nægtet at genbosætte.

¹⁷ Forordning (EU) nr. XXX/XXX (kvalifikationsforordningen).

¹⁸ Forordning (EF) nr. 562/2006 (Schengengrænsekodeksen).

En valgfri udelukkelsesgrund er, at medlemsstaterne kan nægte at genbosætte tredjelandstatsborgere eller statsløse, for hvilke en af de udelukkelsesgrunde, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra a) eller b), finder umiddelbar anvendelse.

Medlemsstaterne kan arrangere forudgående høringer for at anvende udelukkelsesgrundene.

– **Standardprocedurer for genbosætning**

Dette forslag fastsætter fælles standardprocedurer, der bygger på medlemsstaternes erfaringer med og gældende standarder for genbosætning, herunder de operative standardprocedurer for gennemførelsen af genbosætningsordningen med Tyrkiet, som fremgår af EU's og Tyrkiets erklæring af 18. marts 2016. EU-genbosætningsrammen bør muliggøre anvendelsen af to former for standardprocedurer for genbosætning: en **almindelig** eller en **fremskyndet** genbosætningsprocedure. I hver målrettet EU-genbosætningsordning vil det være fastsat, hvilke af disse standardprocedureregler der skal anvendes for dens gennemførelse.

c) **Almindelig procedure**

Den almindelige procedure bygger på de standarder og praksisser for genbosætning, der normalt følges af medlemsstaterne. Den er baseret på, at der er sket en fuldstændig fastlæggelse af flygtningestatus i tredjelandet, og at medlemsstaterne tildeler tredjelandstatsborgere eller statsløse personer, der genbosættes, primært flygtningestatus eller subsidiær status. Proceduren bør gennemføres snarest muligt og senest otte måneder efter det tidspunkt, hvor medlemsstaterne har registreret tredjelandstatsborgerne eller de statsløse personer. Denne periode kan eventuelt forlænges med fire måneder.

De nærmere trin i proceduren omfatter:

Medlemsstaterne **identificerer** personer, som de agter at lade være omfattet af genbosætningsproceduren, enten efter **henvisning** fra UNHCR eller, hvis det er relevant, [Den Europæiske Unions Asylagentur] eller relevante internationale organer eller af medlemsstaterne selv uden en sådan henvisning. Når medlemsstaterne baserer deres identifikation på en henvisning fra en af disse enheder, kan medlemsstaterne anmode dem om en fuldstændig vurdering af, om tredjelandstatsborgerne eller de statsløse personer opfylder kravene i en specifik målrettet EU-genbosætningsordning, og om de henhører under en af de sårbarhedskategorier, der er fastsat i artikel 5, litra b), nr. i). Ved henvisning fra UNHCR kan medlemsstaterne desuden anmode UNHCR om fuldt ud at vurdere, om de personer, som henvises til dem, kan anerkendes som flygtninge som omhandlet i Genèvekonventionen fra 1951.

Efter at have **registreret** de tredjelandstatsborgere eller statsløse personer, for hvilke de agter at iværksætte genbosætningsproceduren, vil medlemsstaterne **vurdere**, om disse personer opfylder kriterierne i artikel 5, og om de er omfattet af de udelukkelsesgrunde, der er fastsat i artikel 6, stk. 1.

I tilfælde af en **positiv afgørelse** vil medlemsstaterne give de personer, der genbosættes, flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus. Afgørelsen om at tildele flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus har de samme virkninger som den afgørelse om at tildele

flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus, der er omhandlet i artikel 13 og 19 i [kvalifikationsforordningen], når den berørte person er indrejst på en medlemsstats område.

Når der er truffet en positiv afgørelse, vil medlemsstaterne tilbyde at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for tredjelandssstatsborgernes eller de statsløse personers afrejse, og tilbyde et oplysningsprogram forud for afrejsen med henblik på at sikre en hurtig, gnidningsløs og effektiv integration i værtssamfundet.

De personoplysninger, der indhentes med henblik på genbosætningsproceduren, bør lagres i højst fem år fra datoen for genbosætningen. Den pågældende lagringsperiode anses for nødvendig for at give medlemsstaterne mulighed for at udelukke tredjelandssstatsborgere eller statsløse personer, som allerede er blevet genbosat i en medlemsstat, eller som i løbet af de sidste fem år har nægtet at blive genbosat i en medlemsstat, fra at blive genbosat, jf. bestemmelserne i dette forslag.

Når den person, over for hvem der er truffet en positiv afgørelse om genbosætning, indrejser på medlemsstaternes område, bør bestemmelserne om indholdet af international beskyttelse i gældende EU-ret vedrørende asyl finde anvendelse, herunder reglerne om at begrænse sekundære bevægelser blandt modtagere af international beskyttelse, jf. Dublinforordningen¹⁹ og direktivet om fastboende udlændinge som ændret ved kvalifikationsforordningen²⁰.

Genbosætning bør være den foretrukne fremgangsmåde for at opnå international beskyttelse på medlemsstaternes område og bør ikke overlappes af en asylprocedure. Som følge heraf vil ansøgninger om international beskyttelse for personer, der er blevet genbosat via en almindelig procedure, og for hvem der er foretaget en fuld vurdering af deres ret til at få tilkendt flygtningestatus og ret til subsidiær beskyttelse, ikke blive taget i betragtning.

d) Fremskyndet procedure

Den fremskyndede procedure bygger på den fremgangsmåde, der er aftalt i de operative standardprocedurer for gennemførelsen af genbosætningsordningen med Tyrkiet, som fremgår af EU's og Tyrkiets erklæring af 18. marts 2016. Den anvendes, hvis der er særlige humanitære grunde eller hastende juridiske eller fysiske beskyttelseshensyn, som kræver, at tredjelandssstatsborgere eller statsløse personer hurtigt får indrejse på medlemsstaternes område. En sådan procedure bør gennemføres snarest muligt og senest fire måneder efter det tidspunkt, hvor medlemsstaterne har registreret tredjelandssstatsborgerne eller de statsløse personer. Denne periode kan eventuelt forlænges med to måneder. Selv om der bør udføres samme grad af sikkerhedskontrol som ved den almindelige procedure, bør vurderingen af tredjelandssstatsborgeres eller statsløse personers behov for international beskyttelse begrænses til en vurdering af, om de er berettiget til subsidiær beskyttelse, uden at der foretages en vurdering af, om de er berettiget til at få tilkendt flygtningestatus.

I modsætning til hvad der gælder ved den almindelige procedure, bør personer, der genbosættes gennem en fremskyndet procedure, uden at der foretages en vurdering af, om de

¹⁹ Artikel 34, stk. 3, i forordning (EU) nr. XXX/XXX (Dublinforordningen).

²⁰ Artikel 44 i forordning (EU) nr. XXX/XXX (kvalifikationsforordningen).

er berettigede til flygtningestatus, efter indrejse i genbosætningsmedlemsstaten have mulighed for at ansøge om international beskyttelse. Den medlemsstat, hvor personen er genbosat, bør have ansvaret for at behandle en sådan ansøgning. Asylprocedureforordningen bør give mulighed for, at medlemsstaterne ikke anvender begrebet om det første asylland og sikkert tredjeland ved behandlingen af ansøgningen²¹.

e) Delegerede beføjelser til at ændre standardprocedurene

Der bør være mulighed for en vis fleksibilitet for at tilpasse den almindelige procedure og tage højde for særlige omstændigheder i det tredjeland, hvorfra genbosætningen skal foregå inden for rammerne af en specifik målrettet EU-genbosætningsordning. Ved delegerede retsakter i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 11, bemyndiges Kommissionen til at tilføje ikkevæsentlige bestemmelser til proceduren, hvis det er nødvendigt.

– **Beslutningsprocedurer**

Dette forslag fastlægger en ramme, der har til formål at fungere som struktur for den måde, hvorpå EU vil overholde sine tilsagn om genbosætning. For at kunne reagere på skiftende migrationsstrømme og udviklingen i den internationale situation er der imidlertid en række variable elementer, nemlig omfanget af genbosætningen og de bestemte tredjelande eller regioner, hvorfra genbosætningen skal finde sted, som ikke er fastlagt i rammen.

f) Genbosætningsudvalg på højt plan

Der vil blive nedsat et genbosætningsudvalg på højt plan under ledelse af Kommissionen med henblik på at udstikke politiske retningslinjer for gennemførelsen af EU-genbosætningsrammen.

Repræsentanter for Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og medlemsstaterne vil deltage i udvalget såvel som repræsentanter for Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz, hvis disse associerede stater har meddelt, at de agter at deltage i gennemførelsen af den årlige EU-genbosætningsramme. [Den Europæiske Unions Asylagentur], UNHCR og IOM kan også anmodes om at deltage.

g) Rådets gennemførelsesretsakt om en årlig EU-genbosætningsplan

Rådet er bemyndiget til ved en gennemførelsesretsakt efter forslag fra Kommissionen at udarbejde en årlig EU-genbosætningsplan for det følgende år, der fastsætter det maksimale samlede antal personer, der skal genbosættes, og det antal personer, som hver medlemsstat skal genbosætte ud af dette samlede antal. Den årlige plan bør også indeholde de samlede geografiske prioriteter for genbosætning. Ved vedtagelsen af sådanne retsakter skal Rådet tage fuldt hensyn til drøftelserne i genbosætningsudvalget på højt plan om gennemførelsen af EU-genbosætningsrammen.

²¹ Artikel 36, stk. 2, i forordning (EU) nr. XXX/XXX (asylprocedureforordningen).

I betragtning af den vigtige sammenhæng mellem det antal personer, der genbosættes i medlemsstaterne, og EU's budget fremlægger Kommissionen sit forslag til den årlige EU-genbosætningsplan sammen med sit forslag til udkast til Unionens årlige budget, hvori der tages hensyn til de finansielle følger. Rådet bør kunne reagere hurtigt og vedtage en delegeret retsakt inden for to måneder. Selv om der ikke er vedlagt en finansieringsoversigt til dette lovgivningsforslag, vil de finansielle følger af forordningen afhænge af det samlede antal personer, der årligt skal genbosættes.

h) Kommissionens gennemførelsesretsakt om en målrettet EU-genbosætningsordning
Kommissionen bemyndiges til hvert år at udarbejde en eller flere målrettede EU-genbosætningsordninger. Dette bør ske hurtigst muligt efter vedtagelsen af og i overensstemmelse med den årlige EU-genbosætningsplan vedtaget af Rådet og ligeledes under hensyntagen til drøftelserne i genbosætningsudvalget på højt plan. Kommissionen kan vedtage en eller flere målrettede EU-genbosætningsordninger i løbet af den periode, der er omfattet af en årlig genbosætningsordning.

For hver målrettet EU-genbosætningsordning vil Kommissionen give en detaljeret begrundelse, det præcise antal i forhold til det samlede antal personer, der skal genbosættes, oplysninger om medlemsstaternes deltagelse som anført i den årlige EU-genbosætningsplan og en beskrivelse af målgruppen eller målgrupperne af tredjelandstatsborgere eller statsløse personer, der skal genbosættes, samt anføre et specifikt geografisk område, som omfatter et eller flere tredjelande, hvorfra genbosætningen vil finde sted. Valget af specifikke geografiske prioriteter for genbosætning vil blive truffet i henhold til artikel 4 i lovgivningsforslaget, idet der tages hensyn til den årlige genbosætningsplan og den potentielle rolle, som genbosætning spiller for et skræddersyet engagement med tredjelande, for at forbedre migrationsstyringen som fastsat i *Kommissionens meddelelse af 7. juni 2016 om oprettelsen af en ny ramme for partnerskaber med tredjelande som led i den europæiske dagsorden for migration*²².

Startdatoen for og varigheden af hver målrettet EU-genbosætningsordning vil også blive specificeret, samt hvilken standardprocedure for genbosætning der vil finde anvendelse. En almindelig procedure bør betragtes som normen, medmindre en fremskyndet procedure er berettiget af humanitære grunde eller i tilfælde af hastende juridiske eller fysiske beskyttelsesbehov.

– Samarbejde

Genbosætning er et partnerskabsmæssigt tiltag, og samarbejde mellem forskellige berørte parter er afgørende, herunder med de tredjelande, hvorfra genbosætning finder sted. For at skabe synergier bør det undersøges, om der kan etableres et samarbejde med andre tredjelande, der genbosætter fra samme region som medlemsstaterne. I betragtning af den ekspertise, som UNHCR har i at facilitere de forskellige former for indrejsemuligheder for personer med behov for international beskyttelse fra tredjelande, hvortil de er blevet fordrevet, til medlemsstater, som er villige til at tage imod dem, vil UNHCR fortsat spille en vigtig rolle i forbindelse med genbosætning under dette forslag.

²² COM(2016) 385 final.

I overensstemmelse med [forordningen om Den Europæiske Unions nye Asylagentur] kan [Den Europæiske Unions Asylagentur] støtte medlemsstaterne gennem koordinering af teknisk samarbejde mellem dem, bistå dem i gennemførelsen af målrettede EU-genbosætningsordninger og lette infrastrukturdelingen.

Hvad angår den praktiske gennemførelse af især f oplysningsprogrammer forud for afrejsen, lægeundersøgelser af, om en person er i stand til at rejse, rejseplanlægning og andre praktiske opgaver, kan medlemsstaterne også anmode andre parter såsom IOM eller civilsamfundsorganisationer om at bistå dem.

– **Associerede stater**

Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz opfordres til at deltage som associerede stater i gennemførelsen af de årlige EU-genbosætningsplaner. Hvis de har meddelt deres intention om at blive associeret, vil deres repræsentanter blive inviteret til at deltage i møderne i genbosætningsudvalget på højt plan. De vigtigste elementer i denne forordning, navnlig vedrørende genbosætningsproceduren og de genbosatte personers rettigheder og forpligtelser, tages behørigt i betragtning ved en sådan associering.

– **Finansiell støtte**

De medlemsstater, der deltager i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af asyl-, migrations- og integrationsfonden, vil være berettiget til et fast beløb på 10 000 EUR fra Unionens budget for hver person, de genbosætter, uanset om der er fulgt en almindelig eller fremskyndet procedure. Medlemsstaterne kan kun modtage disse midler, når genbosætningen finder sted inden for EU-genbosætningsrammen. Genbosætning under nationale genbosætningsordninger uden for denne ramme vil ikke blive støttet finansielt under EU's budget.

– **Evaluerings og revision**

Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning i god tid inden revisionen heraf. Tidspunktet for revisionen af dette lovgivningsforslag bør afstemmes med revisionen af forordning (EU) nr. 516/2014 om oprettelse af asyl-, migrations- og integrationsfonden på grund af den nære sammenhæng mellem de to retsakter.

Oplysningerne fra medlemsstaterne til Den Europæiske Unions Asylagentur om antallet af tredjelandsstatsborgere, som reelt genbosættes ugentligt, skal indgå i vurderingen.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om indførelse af en EU-genbosætningsramme og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, litra d) og g),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²³,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²⁴,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet for Retlige og Indre Anliggender erkendte i sine konklusioner af 10. oktober 2014, at der skal tages hensyn til den indsats, der gøres af medlemsstater, som er påvirket af migrationsstrømme, men at alle medlemsstater bør yde deres bidrag til [genbosætning] på en fair og afbalanceret måde²⁵.
- (2) Kommissionen anfører i sin meddelelse af 13. maj 2015 om en europæisk dagsorden for migration²⁶, at der er behov for en fælles fremgangsmåde for ved hjælp af genbosætning at yde beskyttelse til fordrevne personer, der har behov for beskyttelse.
- (3) Den 8. juni 2015 fremsatte Kommissionen en henstilling om en EU-ordning for genbosætning²⁷ til medlemsstaterne, som byggede på en fair fordelingsnøgle. Den blev efterfulgt af konklusioner fra repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, som mødtes i Rådet den 20. juli 2015, om at genbosætte 22 504 personer med et klart behov for international beskyttelse ved hjælp af multilaterale og nationale ordninger²⁸. Genbosætningspladserne blev fordelt mellem medlemsstaterne og de lande, der har tilsluttet sig Dublinsystemet, i overensstemmelse med de forpligtelser, der fremgår af bilaget til konklusionerne.
- (4) Den 15. december 2015 rettede Kommissionen en henstilling om en frivillig ordning med Tyrkiet om indrejse af humanitære årsager²⁹ til medlemsstaterne og de

²³ EUT C , , s. .

²⁴ EUT C , , s. .

²⁵ Rådets konklusioner om "Taking action to better manage migratory flows", fra mødet i Rådet (retlige og indre anliggender) den 10.10.2014.

²⁶ COM(2015) 240 final.

²⁷ C(2015) 3560 final.

²⁸ 11097/15.

²⁹ C(2015) 9490.

associerede lande, hvori den henstillede, at de deltagende stater gav indrejsetilladelse til personer, der er fordrevet på grund af konflikten i Syrien, og som har brug for international beskyttelse. Ifølge EU's og Tyrkiets erklæring af 18. marts 2016 vil en frivillig ordning om indrejse af humanitære årsager blive taget i brug, når de irregulære grænsepassager mellem Tyrkiet og EU er ophørt eller i det mindste i væsentlig grad og vedvarende er blevet reduceret. Medlemsstaterne vil bidrage til ordningen på frivillig basis.

- (5) Ifølge EU's og Tyrkiets erklæring af 18. marts 2016 vil alle nye migranter, som passerer grænsen fra Tyrkiet til de græske øer, blive sendt tilbage til Tyrkiet fra den 20. marts 2016. For hver syrer, der sendes tilbage til Tyrkiet fra de græske øer, vil en anden syrer fra Tyrkiet blive genbosat i EU under hensyntagen til FN's sårbarhedskriterier. I maj 2016 nåede medlemsstaterne, de lande, der har tilsluttet sig Dublinsystemet, og Tyrkiet frem til en fælles forståelse om operative standardprocedurer for gennemførelsen af genbosætningsordningen.
- (6) Den 6. april 2016 vedtog Kommissionen en meddelelse om en reform af det fælles europæiske asylsystem og om fremme af lovlige migrationsveje til Europa³⁰, hvori den anførte, at den ville udarbejde et forslag til et struktureret genbosætningssystem, som kunne danne ramme for EU's genbosætningspolitik og sikre en fælles tilgang til, hvordan personer med behov for international beskyttelse sikkert og lovligt kan komme ind i EU.
- (7) Den 12. april 2016 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning om situationen i Middelhavsområdet og behovet for en samlet EU-tilgang til migration³¹, hvori det understreger behovet for et permanent EU-genbosættelsesprogram med henblik på genbosætning af et rimeligt antal flygtninge under hensyn til det samlede antal flygtninge, der søger beskyttelse i EU.
- (8) Med udgangspunkt i de eksisterende initiativer bør der indføres en stabil og pålidelig EU-genbosætningsramme med henblik på genbosætning af personer med behov for beskyttelse, som skal gennemføres i overensstemmelse med årlige EU-genbosætningsplaner og målrettede EU-genbosætningsordninger, og som sikrer, at medlemsstaternes forpligtelser opfyldes effektivt.
- (9) En sådan ramme er en nødvendig del af en velforvaltet migrationspolitik, som har til formål at mindske forskellene mellem national praksis og nationale procedurer for genbosætning, at sikre, at tredjelandsstatsborgere og statsløse personer med behov for international beskyttelse lovligt og sikkert kan indrejse på medlemsstaternes område, at bidrage til at reducere risikoen for en stor tilstrømning af tredjelandsstatsborgere og statsløse personer til medlemsstaternes område og dermed mindske presset på medlemsstaternes asylsystem fra de personer, der spontant ankommer, at være et udtryk for solidaritet med landene i de regioner, til hvilke eller i hvilke et stort antal personer med behov for international beskyttelse er blevet fordrevet, ved at bidrage til at lette presset på disse lande og endelig at bidrage til opfyldelsen af Unionens udenrigspolitiske mål ved at øge Unionens indflydelse over for disse lande og effektivt bidrage til globale genbosætningsinitiativer ved at tale med én stemme i internationale fora og med tredjelande.

³⁰ COM(2016) 197 final.

³¹ 2015/2095 (INI).

- (10) For at mindske risikoen for en meget stor irregulær tilstrømning af tredjelandsstatsborgere og statsløse personer til medlemsstaternes område, vise solidaritet med lande i regioner, til hvilke eller i hvilke et stort antal personer med behov for international beskyttelse er blevet fordrevet, ved at lette presset på disse lande og bidrage til opfyldelsen af Unionens udenrigspolitiske mål bør de regioner eller tredjelande, hvorfra genbosætningen skal ske, indgå i en skræddersyet løsning med tredjelande, således at migrationen bedre kan styres, jf. Kommissionens meddelelse af 7. juni 2016 om oprettelsen af en ny ramme for partnerskaber med tredjelande som led i den europæiske dagsorden for migration³².
- (11) Der bør fastlægges fælles standardprocedurer og fælles kriterier for, hvem der kan komme i betragtning, og hvem der er udelukket, samt en fælles beskyttelsesstatus, som indrømmes genbosatte personer, således at forskelle i national praksis og nationale procedurer for genbosætning mindskes.
- (12) De fælles standardprocedurer bør bygge på medlemsstaternes erfaringer med og gældende standarder for genbosætning, navnlig de operative standardprocedurer for gennemførelsen af genbosætningsordningen med Tyrkiet, som fremgår af EU's og Tyrkiets erklæring af 18. marts 2016. EU-genbosætningsrammen bør give mulighed for at anvende to former for standardprocedurer for genbosætning.
- (13) Begge procedurer består af følgende faser: identifikation, registrering, vurdering og afgørelse.
- (14) Der bør etableres en almindelig procedure, som giver mulighed for en fuldstændig vurdering af tredjelandsstatsborgeres eller statsløse personers behov for international beskyttelse.
- (15) Der bør også indføres en fremskyndet procedure med samme grad af sikkerhedskontrol som ved den almindelige procedure. Ved den fremskyndede procedure bør vurderingen af tredjelandsstatsborgeres eller statsløse personers behov for international beskyttelse imidlertid begrænses til en vurdering af, om de er berettiget til subsidiær beskyttelse, uden at der foretages en vurdering af, om de er berettiget til at få tilkendt flygtningestatus.
- (16) Genbosætningsproceduren bør afsluttes hurtigst muligt, således at personer med behov for international beskyttelse ikke anspores til at benytte irregulære måder at rejse ind i Den Europæiske Union på for at søge om beskyttelse. Samtidig bør den sikre, at medlemsstaterne har tid nok til at behandle hver enkelt sag grundigt og ordentligt. Fristerne bør svare til, hvad der er nødvendigt for at foretage de forskellige typer vurderinger i den almindelige og den fremskyndede procedure.
- (17) Personoplysninger, der indhentes med henblik på genbosætningsproceduren, bør lagres i højst fem år fra datoen for genbosætningen. Da tredjelandsstatsborgere eller statsløse personer, som allerede er blevet genbosat i en medlemsstat, eller som inden for de seneste fem år har nægtet at blive genbosat i en given medlemsstat, bør udelukkes fra at blive genbosat i en anden medlemsstat, bør dette være den periode, der anses for nødvendig at lagre personoplysninger i, herunder fingeraftryk og ansigtsbilleder.

³²

COM(2016) 377 final.

- (18) Der bør foretages et valg af genbosætningsproceduren for hver målrettet EU-genbosætningsordning. En fremskyndet procedure kan være berettiget af humanitære grunde eller i tilfælde af hastende juridiske eller fysiske beskyttelsesbehov.
- (19) Der er ingen subjektiv ret til at blive genbosat.
- (20) For at kunne supplere reglerne om, hvilken procedure der skal anvendes i målrettede EU-genbosætningsordninger, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen, således at proceduren kan tilpasses til omstændighederne i det tredjeland, hvorfra genbosætningen skal ske, såsom fastlæggelsen af det pågældende tredjelands rolle i proceduren. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen under sit forberedende arbejde gennemfører de rette høringer, herunder eksperthøringer, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016³³. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i de af Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.
- (21) For at sikre ensartede vilkår for gennemførelsen af EU-genbosætningsrammen bør Rådet have gennemførelsesbeføjelser til at fastlægge den årlige EU-genbosætningsplan, som fastsætter det antal personer, der højst skal genbosættes, de nærmere oplysninger om medlemsstaternes deltagelse i planen og deres bidrag til det samlede antal personer, der skal genbosættes, samt de overordnede geografiske prioriteter.
- (22) Disse beføjelser bør udøves på grundlag af et forslag fra Kommissionen om det antal personer, der højst skal genbosættes, og de overordnede geografiske prioriteter. Kommissionen bør fremsætte sit forslag samtidig med forslaget til udkast til Unionens årlige budget. Rådet bør sigte mod at vedtage forslaget inden for to måneder. Kommissionen og Rådet bør tage hensyn til drøftelserne i genbosætningsudvalget på højt plan.
- (23) For at sikre ensartede vilkår for gennemførelsen af EU-genbosætningsrammen bør Kommissionen have beføjelse til at fastlægge målrettede EU-genbosætningsordninger, som fastlægger præcis, hvor mange ud af det samlede antal personer der skal genbosættes, samt medlemsstaternes deltagelse i overensstemmelse med den årlige EU-genbosætningsplan. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser³⁴. Undersøgelsesproceduren bør anvendes til at fastlægge målrettede EU-genbosætningsordninger, i betragtning af at disse ordninger har væsentlige konsekvenser. Kommissionen bør sigte mod at indføre målrettede EU-genbosætningsordninger hurtigst muligt efter vedtagelsen af den årlige EU-genbosætningsplan, og når det ellers er nødvendigt i løbet af den periode, der er omfattet af den årlige EU-genbosætningsplan. Kommissionen bør tage hensyn til drøftelserne i genbosætningsudvalget på højt plan.

³³ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

³⁴ EUT L 55 af 28.2.2011, p. 13.

- (24) Det bør i hver målrettet EU-genbosætningsordning fastsættes, hvilke standardprocedureregler der skal gælde for dens gennemførelse. Den bør derudover om nødvendigt fastlægge lokale samarbejdsordninger, som fremmer dens gennemførelse.
- (25) Genbosatte personer bør indrømmes international beskyttelse. Bestemmelserne om indholdet af international beskyttelse, der er indeholdt i asylreglerne, bør derfor finde anvendelse fra det øjeblik, hvor de genbosatte personer ankommer til medlemsstaternes område, herunder de regler, som skal modvirke, at personer, der nyder international beskyttelse, foretager sekundære bevægelser.
- (26) I overensstemmelse med Kommissionens forslag til en forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs (omarbejdning)³⁵ og for overordnet at afspejle de enkelte medlemsstaters indsats bør antallet af personer, der reelt genbosættes i en medlemsstat tilføjes til antallet af ansøgninger om international beskyttelse med henblik på beregningen ved brug af den korrigerende fordelingsmekanisme, som Kommissionen foreslår.
- (27) I betragtning af den ekspertise, som FN's Højkommissariat for Flygtninge ("UNHCR") har i at facilitere de forskellige former for indrejsemuligheder for personer med behov for international beskyttelse fra tredjelande, hvortil de er blevet fordrevet, til medlemsstater, som er villige til at tage imod dem, bør UNHCR fortsat spille en vigtig rolle i genbosætningsbestræbelserne under EU-genbosætningsrammen. Ud over UNHCR bør andre internationale aktører, såsom Den Internationale Organisation for Migration ("IOM"), også opfordres til at bistå medlemsstaterne med gennemførelsen af EU-genbosætningsrammen.
- (28) [Den Europæiske Unions Asylagentur] bør bistå medlemsstaterne med gennemførelsen af EU-genbosætningsrammen i overensstemmelse med sit mandat.
- (29) Der bør nedsættes et genbosætningsudvalg på højt plan, således at der kan føres brede høringer med alle berørte parter om gennemførelsen af EU-genbosætningsrammen.
- (30) Medlemsstaternes genbosætningsbestræbelser i henhold til denne forordning bør understøttes af de nødvendige midler fra Unionens budget. Hvis genbosætningsordningerne skal fungere korrekt og være bæredygtige, må der foretages ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014³⁶.
- (31) Denne forordning har ingen indflydelse på medlemsstaternes mulighed for at vedtage eller gennemføre nationale genbosætningsordninger, som ikke bringer opfyldelsen af Unionens mål i henhold til denne forordning i fare, f.eks. hvis de bidrager med et ekstra antal genbosætningspladser til de målrettede EU-genbosætningsordninger, der indføres i henhold til denne forordning, og dermed går videre end det bidrag, de skal yde til det maksimale antal personer, der skal genbosættes ifølge den årlige EU-genbosætningsplan.

³⁵ COM(2016) 270 final.

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af asyl-, migrations- og integrationsfonden, om ændring af Rådets beslutning 2008/381/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF og nr. 575/2007/EF og Rådets beslutning 2007/435/EF (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 168).

- (32) Der skal være komplementaritet med igangværende initiativer til fordel for genbosætning og indrejsemuligheder af humanitære årsager, som er iværksat i forbindelse med EU-rammen.
- (33) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og bør derfor anvendes på en måde, der er i overensstemmelse med disse rettigheder og principper, herunder børns rettigheder, retten til respekt for familielivet og det almindelige princip om ikke-forskelsbehandling.
- (34) Al behandling af personoplysninger, som foretages af medlemsstaternes myndigheder i forbindelse med denne forordning, bør foretages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse).
- (35) Al behandling af personoplysninger, som foretages af [Den Europæiske Unions Asylagentur] i forbindelse med denne forordning, bør foretages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001³⁷ og forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om Den Europæiske Unions Asylagentur)³⁸] og respektere principperne om nødvendighed og proportionalitet.
- (36) Anvendelsen af denne forordning bør tages op til revision samtidig med revisionen af forordning (EU) nr. 516/2014 om oprettelse af asyl-, migrations- og integrationsfonden.
- (37) [I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har disse medlemsstater meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.]

ELLER

- (37) [I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.]

ELLER

- (37) [I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

³⁸ EUT L [...], [...], s. [...].

Forenede Kongerige ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

- (37a) I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Irland (ved skrivelse af ...) meddelt, at Irland ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.]

ELLER

- (37) [I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Det Forenede Kongerige meddelt (ved skrivelse af ...), at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (37a) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.]
- (38) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning oprettes en EU-genbosætningsramme for tredjelandstatsborgeres og statsløse personers tilladelse til indrejse i medlemsstaternes område med henblik på at tildele dem international beskyttelse.

Artikel 2

Genbosætning

I denne forordning forstås ved "genbosætning" tilladelse til indrejse for tredjelandstatsborgere eller statsløse personer, der har behov for international beskyttelse, fra et tredjeland, til hvilket eller inden for hvilket de er blevet fordrevet, til medlemsstaternes område med henblik på at tildele dem international beskyttelse.

Artikel 3

EU-genbosætningsramme

Der oprettes hermed en EU-genbosætningsramme.

Den fastlægger reglerne for genbosætning af tredjelandstatsborgere og statsløse personer til medlemsstaternes område.

EU-genbosætningsrammen skal:

- a) sikre, at tredjelandstatsborgere og statsløse personer med behov for international beskyttelse lovligt og sikkert kan indrejse på medlemsstaternes område
- b) bidrage til at mindske risikoen for en omfattende irregulær tilstrømning af tredjelandstatsborgere og statsløse personer med behov for international beskyttelse til medlemsstaternes område
- c) bidrage til internationale genbosætningsinitiativer.

Artikel 4

Regioner eller tredjelande, hvorfra genbosætning kan finde sted

Ved fastlæggelsen af, fra hvilke regioner eller tredjelande genbosætning kan finde sted inden for EU-genbosætningsrammen i overensstemmelse med de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 7 og 8, skal følgende faktorer tages i betragtning:

- a) antallet af personer med behov for international beskyttelse, som er fordrevet til eller i et tredjeland, og eventuelle videre rejser foretaget af disse personer til medlemsstaternes område
- b) komplementaritet med finansiel og teknisk bistand, som ydes til tredjelande, til hvilke eller i hvilke personer med behov for international beskyttelse er blevet fordrevet
- c) Unionens overordnede forbindelser med det tredjeland eller de tredjelande, hvorfra genbosætning skal finde sted, og med tredjelande generelt
- d) et tredjelands reelle samarbejde med Unionen på området migration og asyl, herunder om at:
 - i) reducere antallet af tredjelandstatsborgere og statsløse personer, som passerer grænsen til medlemsstaternes område, og som kommer fra det pågældende tredjeland
 - ii) skabe betingelserne for anvendelse af principperne om henholdsvis første asylland og sikkert tredjeland med henblik på tilbagesendelse af asylansøgere, som på irregulær vis har krydset grænsen til medlemsstaternes område, idet de er kommet fra eller har en forbindelse til det pågældende tredjeland
 - iii) øge kapaciteten til at modtage og beskytte personer med behov for international beskyttelse, som opholder sig i det pågældende land, bl.a. ved etablering af et effektivt asylsystem eller
 - iv) øge antallet af tilbagetagelser af tredjelandstatsborgere og statsløse personer med ulovligt ophold på medlemsstaternes område, bl.a. ved indgåelse og effektiv gennemførelse af tilbagetagelsesaftaler
- e) omfanget og indholdet af de genbosætningsforpligtelser, som tredjelande påtager sig.

Artikel 5

Kriterier for at komme i betragtning

Følgende tredjelandstatsborgere eller statsløse personer kan komme i betragtning til målrettede EU-genbosætningsordninger, der er indført i henhold til artikel 8:

- a) i) tredjelandstatsborgere, som på grund af en velbegrundet frygt for at blive forfulgt på grund af race, religion, nationalitet, politisk overbevisning eller tilhørsforhold til en bestemt social gruppe befinder sig uden for det land, hvori de er statsborgere, eller den del af det land, hvor de tidligere sædvanligvis havde bopæl, og som ikke kan,

eller som på grund af frygt ikke er villige til at benytte sig af det pågældende lands beskyttelse, eller statsløse personer, som befinder sig uden for det land, hvor de tidligere sædvanligvis havde bopæl, eller den del af det land, hvor de tidligere sædvanligvis havde bopæl, og som af de ovenfor anførte grunde ikke kan eller på grund af frygt ikke er villige til at vende tilbage til eller opholde sig i det, eller subsidiært

ii) tredjelandssstatsborgere, som befinder sig uden for det land, hvori de er statsborgere, eller den del af det land, hvori de tidligere sædvanligvis havde bopæl, eller statsløse personer, som befinder sig uden for det land, hvor de tidligere sædvanligvis havde bopæl, eller den del af det land, hvor de tidligere sædvanligvis havde bopæl, og om hvem der er væsentlige grunde til at formode, at de, hvis de vender tilbage til eller forbliver i deres oprindelsesland eller deres tidligere sædvanlige bopæl, ville stå over for en reel risiko for at lide alvorlig skade, og som på grund af en sådan risiko ikke er villige til at benytte sig af det pågældende lands beskyttelse

b) tredjelandssstatsborgere og statsløse personer, som hører under mindst en af følgende kategorier:

i) sårbare personer

- udsatte kvinder og piger
- udsatte børn og unge, herunder uledsagede børn
- personer, der har været udsat for vold og/eller tortur, herunder på grund af deres køn
- personer med juridiske og/eller fysiske beskyttelsesbehov
- personer med behov medicinsk behandling eller med handicap eller
- personer, som socioøkonomisk set er sårbare

ii) familiemedlemmer til tredjelandssstatsborgere eller statsløse personer eller unionsborgere med lovligt ophold i en medlemsstat

- ægtefællen eller den ugifte partner i et fast forhold, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats lovgivning eller praksis sidestilles med gifte par i henhold til dens lovgivning vedrørende tredjelandssstatsborgere eller statsløse personer
- mindreårige børn af par som omhandlet i første led eller af tredjelandssstatsborgere eller statsløse personer, som skal genbosættes, såfremt børnene er ugifte, uanset om de efter national ret er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret
- faderen, moderen eller en anden voksen, som ifølge lovgivning eller praksis i den medlemsstat, hvor den voksne befinder sig, er ansvarlig for den ugifte mindreårige, som skal genbosættes
- søskende til tredjelandssstatsborgere eller statsløse personer, som skal genbosættes
- tredjelandssstatsborgere eller statsløse personer, der skal genbosættes, og som er afhængige af deres barns eller forælders hjælp som følge af graviditet, et nyfødt barn, alvorlig sygdom, alvorligt handicap eller alderdom, forudsat at der allerede var et familieband i oprindelseslandet, at barnet eller forælderen er i

stand til at tage sig af den afhængige person, og at de pågældende personer har udtrykt deres ønske skriftligt

- c) tredjelandstatsborgere eller statsløse personer, som ikke er omfattet af artikel 1D i Genèvekonventionen fra 1951 om beskyttelse eller bistand fra andre FN-organer eller FN-agenturer end UNHCR
- d) tredjelandstatsborgere eller statsløse personer, som ikke anerkendes af de kompetente myndigheder i det land, hvor de befinder sig eller har taget ophold, som havende de rettigheder og pligter, der knytter sig til besiddelse af statsborgerskab i det pågældende land eller rettigheder og pligter svarende hertil.

Medlemsstaterne sikrer, at familiens enhed kan opretholdes mellem de personer, der er omhandlet i litra b), nr. ii).

Artikel 6

Udelukkelsesgrunde

1. Følgende tredjelandstatsborgere eller statsløse personer udelukkes fra målrettede EU-genbosætningsordninger, der er indført i henhold til artikel 8:
 - a) personer, om hvem der er rimelige grunde til at formode, at:
 - i) de har begået en forbrydelse mod freden, en krigsforbrydelse eller en forbrydelse mod menneskeheden, således som disse forbrydelser er defineret i de internationale aftaler, der er udarbejdet for at træffe forholdsregler mod sådanne forbrydelser
 - ii) de har begået en alvorlig forbrydelse
 - iii) de har gjort sig skyldige i handlinger, der er i strid med De Forenede Nationers mål og grundsætninger som fastlagt i præamblen til og artikel 1 og 2 i De Forenede Nationers pagt
 - b) personer, om hvem der er rimelige grunde til at formode, at de udgør en fare for samfundet, den offentlige orden, sikkerheden, folkesundheden eller de internationale forbindelser for den medlemsstat, der behandler sagen om genbosætning, herunder i tilfælde hvor en anden medlemsstat har anmodet den medlemsstat, der behandler genbosætningsagen, om at konsultere denne anden medlemsstat i løbet af sagsbehandlingen i forbindelse med tredjelandstatsborgere eller statsløse personer eller bestemte kategorier af tredjelandstatsborgere eller statsløse personer, og denne anden medlemsstat har gjort indvendinger imod deres genbosætning af de nævnte grunde
 - c) personer, der er indberettet i Schengeninformationssystemet eller i en medlemsstats nationale database med henblik på nægtelse af indrejse
 - d) personer, som har opholdt sig ulovligt, er indrejst på irregulær vis, eller som har forsøgt at indrejse på irregulær vis på medlemsstaternes område i løbet af de seneste fem år forud for genbosætningen
 - e) personer, som allerede er blevet genbosat af en anden medlemsstat som led i denne forordnings implementering, konklusionerne fra stats- og regeringschefernes møde i Rådet 11097/15 af 20. juli 2015, EU's og Tyrkiets erklæring af 18. marts 2016, Kommissionens henstilling C(2015) 9490 af 15. december 2015 eller en national genbosætningsordning

- f) personer, som medlemsstaterne i de seneste fem år forud for genbosætningen har nægtet at genbosætte i henhold til dette stykke.

Litra a) finder anvendelse på personer, der tilskynder til eller på anden måde deltager i de deri nævnte forbrydelser eller handlinger.

- 2. Tredjelandstatsborgere eller statsløse personer kan udelukkes fra målrettede EU-genbosætningsordninger, der er indført i henhold til artikel 8, hvis en af de udelukkelsesgrunde, der er omhandlet i stk. 1, litra a) eller b), umiddelbart gør sig gældende.

Artikel 7

Årlig EU-genbosætningsplan

- 1. På forslag af Kommissionen vedtager Rådet en årlig EU-genbosætningsplan et år forud for det år, hvor planen skal gennemføres.
- 2. Den årlige EU-genbosætningsplan skal omfatte:
 - a) angivelse af det samlede antal personer, der højst skal genbosættes
 - b) nærmere oplysninger om medlemsstaternes deltagelse i den årlige EU-genbosætningsplan og om deres bidrag til det samlede antal personer, der skal genbosættes
 - c) de overordnede geografiske prioriteter.

Artikel 8

Målrettede EU-genbosætningsordninger

- 1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastlægger de målrettede EU-genbosætningsordninger i overensstemmelse med den årlige EU-genbosætningsplan, der vedtages i henhold til artikel 7. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 2.
- 2. En målrettet EU-genbosætningsordning skal mindst indeholde:
 - a) en nærmere begrundelse for den målrettede EU-genbosætningsordning
 - b) oplysning om det nøjagtige antal personer, der skal bosættes ud af det maksimale samlede antal som anført i den årlige EU-genbosætningsplan, jf. artikel 7, stk. 2, litra a), og nærmere oplysninger om medlemsstaternes deltagelse i den målrettede EU-genbosætningsordning
 - c) en nærmere angivelse af de regioner eller tredjelande, hvorfra genbosætningen skal finde sted, jf. artikel 4
 - d) oplysning om eventuelle lokale koordinerings- og samarbejdsordninger blandt medlemsstaterne, som støttes af [Den Europæiske Unions Asylagentur], jf. artikel 12, stk. 3, og med tredjelande, UNHCR eller andre partnere
 - e) en beskrivelse af den specifikke gruppe eller de specifikke grupper tredjelandstatsborgere eller statsløse personer, som den målrettede EU-genbosætningsordning skal finde anvendelse på
 - f) oplysning om, hvorvidt den almindelige procedure i artikel 10 eller den fremskyndede procedure i artikel 11 skal anvendes, idet det om nødvendigt specificeres, hvordan identifikationen og vurderingen af

tredjelandstatsborgere eller statsløse personer skal foretages, og hvilken frist der er for at træffe afgørelser om genbosætning

- g) oplysning om datoen for, hvornår den målrettede EU-genbosætningsordning skal have virkning, og om dens varighed.

Artikel 9

Samtykke

Genbosætningsprocedurerne i artikel 10 og 11 finder anvendelse på tredjelandstatsborgere eller statsløse personer, som har givet deres samtykke til at blive genbosat, og som ikke efterfølgende har trukket den tilbage, herunder nægtet at blive genbosat til en bestemt medlemsstat.

Artikel 10

Almindelig procedure

1. Når en målrettet EU-genbosætningsordning skal gennemføres, identificerer medlemsstaterne tredjelandstatsborgere eller statsløse personer og vurderer, om de pågældende tredjelandstatsborgere eller statsløse personer er omfattet af anvendelsesområdet for en målrettet EU-genbosætningsordning.

Medlemsstaterne kan give fortrinsret til bl.a. tredjelandstatsborgere eller statsløse personer med:

- a) familiemæssig tilknytning til tredjelandstatsborgere eller statsløse personer eller unionsborgere med lovligt ophold i en medlemsstat
- b) social eller kulturel tilknytning, eller andre karakteristika, som kan fremme integrationen i den deltagende medlemsstat, forudsat at dette sker uden diskrimination på grund af f.eks. køn, race, hudfarve, etnisk eller social oprindelse, genetiske karakteristika, sprog, religion eller tro, politisk eller anden overbevisning, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, ejendom, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering, med forbehold af forskelle i behandling, som er nødvendige for den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit
- c) særlige behov for beskyttelse, eller som er særligt sårbare.

2. Når medlemsstaterne har identificeret tredjelandstatsborgere eller statsløse personer, registrerer de følgende oplysninger om dem, som de agter at lade være omfattet af genbosætningsproceduren:

- a) navn, fødselsdato, køn, nationalitet og andre personlige oplysninger
- b) fingeraftryk af alle fingre og et ansigtsbillede af alle tredjelandstatsborgere eller statsløse personer, der er mindst seks år gamle
- c) type og nummer på tredjelandstatsborgerens identitetsdokument eller rejsedokument
- d) dato og sted for registreringen samt oplysninger om den myndighed, der har foretaget registreringen.

Yderligere oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre stk. 3 og 4, kan også indsamles på registreringstidspunktet.

3. Medlemsstaterne vurderer, om tredjelandstatsborgere eller statsløse personer, der er omhandlet i stk. 2, opfylder kriterierne i artikel 5, eller om de er udelukket i henhold til artikel 6, stk. 1.

Medlemsstaterne foretager vurderingen på grundlag af dokumentation, herunder eventuelt oplysninger fra UNHCR om, hvorvidt tredjelandstatsborgerne eller de statsløse personer kan anerkendes som flygtninge, eller på grundlag af en personlig samtale eller en kombination heraf.

4. Medlemsstaterne træffer afgørelse om genbosætning af tredjelandstatsborgere eller statsløse personer på grundlag af vurderingen i stk. 3, så snart det er muligt og senest otte måneder fra registreringen af dem. Medlemsstaterne kan forlænge fristen på otte måneder med en periode på højst fire måneder, hvis der er tale om komplekse spørgsmål af faktuel eller juridisk karakter.

5. Medlemsstaterne lagrer de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2-4, i fem år regnet fra datoen for genbosætningen.

Ved udløbet af denne periode sletter medlemsstaterne oplysningerne. Medlemsstaterne sletter oplysningerne vedrørende en person, som har erhvervet statsborgerskab i en medlemsstat inden udløbet af perioden, så snart medlemsstaten bliver klar over, at den pågældende person har opnået statsborgerskab.

6. Hvis der træffes en negativ afgørelse, genbosættes personen ikke.

7. Hvis der træffes en positiv afgørelse, skal medlemsstaten:

- a) give tredjelandstatsborgeren eller den statsløse person flygtningestatus, hvis vedkommende kan anerkendes som flygtning, eller subsidiær beskyttelsesstatus, hvis tredjelandstatsborgeren eller den statsløse person er berettiget til subsidiær beskyttelse. Medlemsstaten underretter tredjelandstatsborgeren eller den statsløse person om afgørelsen. Afgørelsen om at tildele flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus skal have samme virkning som en afgørelse om at tildele flygtningestatus eller subsidiær beskyttelse, jf. artikel 13 og 19 i forordning (EU) nr. XXX/XXX [kvalifikationsforordningen], når den pågældende person er indrejst på en medlemsstats område
- b) tilbyde at forestå rejseplanlægningen, herunder at få foretaget en lægeundersøgelse af, om vedkommende er i stand til at rejse, og sørge for gratis overflytning til dens område, og tilbuddet skal om nødvendigt omfatte hjælp til udrejseprocedurerne i det tredjeland, hvorfra tredjelandstatsborgeren eller den statsløse person tilbydes indrejse
- c) tilbyde et informationsprogram forud for afrejsen til tredjelandstatsborgere eller statsløse personer, som kan omfatte oplysninger om deres rettigheder og forpligtelser, sprogundervisning og oplysninger om medlemsstatens sociale, kulturelle og politiske opbygning.

8. Med henblik på gennemførelsen af den almindelige procedure kan medlemsstaterne forud for identifikationen af tredjelandstatsborgere eller statsløse personer anmode UNHCR eller, hvis det er relevant [Den Europæiske Unions Asylagentur] eller relevante internationale organer, om at henvise tredjelandstatsborgere eller statsløse personer til dem, som disse enheder har foretaget en nøje vurdering af for at fastslå:

- a) om de er omfattet af den målrettede EU-genbosætningsordning, og

- b) om de hører under en af de kategorier af sårbare personer, som er beskrevet i artikel 5, litra b), nr. i).

Medlemsstaterne kan også anmode UNHCR om nøje at vurdere, om tredjelandstatsborgere eller statsløse personer, der henvises til dem af UNHCR, kan anerkendes som flygtninge i henhold til artikel 1 i Genèvekonventionen fra 1951.

Medlemsstaterne kan også anmode om, at bl.a. kriterierne i stk. 1, litra a)-c), tages i betragtning.

9. Kommissionen skal have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 14 med henblik på at supplere de elementer, der er omhandlet i stk. 1-4, for at tilpasse genbosætningsproceduren til omstændighederne i det tredjeland, hvorfra genbosætningen eventuelt finder sted.

Artikel 11

Fremskyndet procedure

Hvis Kommissionens gennemførelsesretsakt om vedtagelse af en målrettet EU-genbosætningsordning indeholder bestemmelser om en fremskyndet procedure, og uanset artikel 10, skal medlemsstaterne:

- 1) ikke vurdere, om tredjelandstatsborgere eller de statsløse personer opfylder kravene i artikel 5, litra a), nr. i)
- 2) ikke anmode UNHCR om at vurdere, om tredjelandstatsborgere eller de statsløse personer kan anerkendes som flygtninge i henhold til artikel 1 i Genèvekonventionen fra 1951
- 3) træffe en afgørelse om genbosætning hurtigst muligt og senest fire måneder fra den i artikel 10, stk. 2, omhandlede registrering af en tredjelandstatsborger; medlemsstaterne kan forlænge fristen på fire måneder med en periode på højst to måneder, hvis der er tale om komplekse spørgsmål af faktisk eller juridisk karakter
- 4) tildele de pågældende tredjelandstatsborgere eller statsløse personer subsidær beskyttelsesstatus.

Den subsidiære beskyttelsesstatus, der tildeles på grundlag af stk. 4, skal betragtes som værende ophørt, hvis der er truffet en endelig afgørelse om en ansøgning om international beskyttelse, der er fremsat af modtageren af denne status.

Artikel 12

Operationelt samarbejde

1. For at lette gennemførelsen af de målrettede EU-genbosætningsordninger udpeger medlemsstaterne nationale kontaktpunkter, og de kan beslutte at udpege forbindelsesofficerer i tredjelande.
2. [Den Europæiske Unions Asylagentur] kan støtte medlemsstaterne, herunder ved at koordinere det tekniske samarbejde mellem dem, hjælpe dem med gennemførelsen af målrettede EU-genbosætningsordninger og fremme den fælles brug af infrastruktur i

overensstemmelse med [forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om Den Europæiske Unions Asylagentur)³⁹].

3. Medlemsstaterne kan i forbindelse med gennemførelsen af målrettede EU-genbosætningsordninger, især gennemførelsen af oplysningsprogrammer forud for afrejsen, lægeundersøgelser af, om en person er i stand til at rejse, rejseplanlægning og andre praktiske opgaver, lade sig bistå af partnere i overensstemmelse med lokale koordinerings- og samarbejdsordninger vedrørende målrettede EU-genbosætningsordninger, der er indført ved artikel 8, stk. 2, litra d).

Artikel 13

Genbosætningsudvalg på højt plan

1. Der nedsættes et genbosætningsudvalg på højt plan bestående af repræsentanter for Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og medlemsstaterne. [Den Europæiske Unions Asylagentur], UNHCR og IOM kan indbydes. Repræsentanter for Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz skal inviteres til at deltage i møderne i genbosætningsudvalget på højt plan, hvis de har tilkendegivet, at de har til hensigt at blive associeret med gennemførelsen af den årlige EU-genbosætningsplan.
2. Kommissionen fungerer som formand for genbosætningsudvalget på højt plan. Udvalget træder sammen på invitation fra Kommissionen eller på anmodning af en medlemsstat og mødes mindst en gang om året.
3. Kommissionen hører genbosætningsudvalget på højt plan i spørgsmål vedrørende gennemførelsen af EU-genbosætningsrammen.

Artikel 14

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. De beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 9, tillægges Kommissionen for en ubestemt periode fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.
3. Den i artikel 10, stk. 9, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den påvirker ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, hører den de eksperter, som er udpeget af de enkelte medlemsstater, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁴⁰.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

³⁹ EUT L [...], [...], s. [...].

⁴⁰ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

6. En delegeret retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 9, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 15

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 16

Associering med Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz

Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz opfordres til at blive associeret med gennemførelsen af den årlige EU-genbosætningsplan. De centrale dele af denne forordning, især dem vedrørende genbosætningsproceduren og genbosatte personers rettigheder og pligter, tages behørigt i betragtning i forbindelse med associeringen.

Artikel 17

Ændringer af forordning (EU) nr. 516/2014

I forordning (EU) nr. 516/2014 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 1, stk. 2, udgår litra d).
- 2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:
 - a) Litra a) affattes således:

"a) "genbosættelse": tilladelse til indrejse for tredjelandsstatsborgere eller statsløse personer, der har behov for international beskyttelse, fra et tredjeland, til hvilket eller inden for hvilket de er blevet fordrevet, til medlemsstaternes område med henblik på at tildele dem international beskyttelse"
 - b) Følgende indsættes som litra aa) og ab):

"aa) "EU-genbosætningsramme": den EU-genbosætningsramme, der er indført i overensstemmelse med [forordning (EU) nr. XXX/XXX (forordning om genbosætningsrammen)]

"ab) "målrettet EU-genbosætningsordning": en målrettet EU-genbosætningsordning, der er indført i henhold til artikel 15, stk. 2, i [forordning (EU) XXX/XXX (forordning om genbosætningsrammen)]".
- 3) Artikel 17 affattes således:

"Artikel 17

Midler til EU-genbosætningsrammen

 1. Medlemsstaterne modtager ud over de midler, de tildeles, og som beregnes i henhold til artikel 15, stk. 1, litra a), et fast beløb på 10 000 EUR for hver person, der genbosættes i overensstemmelse med en målrettet EU-genbosætningsordning.

2. Det beløb, der er anført i stk. 1, tildeles medlemsstaterne ved individuelle finansieringsafgørelser om godkendelse af deres reviderede nationale program efter proceduren i artikel 14 i forordning (EU) nr. 514/2014.
3. Hver medlemsstat, som er blevet tildelt et beløb i henhold til stk. 1, anfører i årsregnskabet, jf. artikel 39, antallet af personer, der er berettiget til beløbet. Dette beløb må ikke kunne overføres til andre foranstaltninger under det nationale program, medmindre det udtrykkeligt er godkendt af Kommissionen ved en revision af det nationale program.
4. Medlemsstaterne opbevarer de oplysninger, der er nødvendige for at kunne foretage en korrekt identifikation af de genbosatte personer og fastslå datoen for deres genbosættelse.
5. Tildelinger af midler, der er foretaget før [datoen for ikrafttrædelsen af [forordning (EU) XXX/XXX (forordning om genbosætningsrammen)], påvirkes ikke."
- 4) Udtrykket "EU-genbosættelsesprogram" erstattes af udtrykket "EU-genbosætningsramme".
- 5) Bilag III udgår.

Artikel 18 ***Evaluering og revision***

1. Senest den 31. december 2018 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om forordningens anvendelse i medlemsstaterne.
2. Medlemsstaterne sender Kommissionen og [Den Europæiske Unions Asylkontor] de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde rapporten i stk. 1, samt oplysninger til [Den Europæiske Unions Asylagentur] om antallet af tredjelandsstatsborgere og statsløse personer, der reelt genbosættes hver uge, jf. artikel 22, stk. 3, i [forordning (EU) XXX/XXX (Dublinforordningen)].
3. Europa-Parlamentet og Rådet reviderer denne forordning senest den 30. juni 2020 på grundlag af Kommissionens forslag og under hensyntagen til den rapport, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 19 ***Ikrafttræden***

Denne forordning træder i kraft på [...]dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand